

UITGEVLOGEN

"Ik wil kijken waar mijn grenzen liggen"

Als 17-jarige jongen zou hij in de zomer van 2018 de overstap maken van de jeugdopleiding naar de A-selectie van IJsselmeervogels. Een trainingsstage bij N.E.C. Nijmegen besliste anders. Jordy Ruizendaal, kleinzoon van de legendarische Evert de Graaf, maakte de overstap naar het Onder 19-team van de Nijmeegse formatie. De middenvelder is inmiddels aanbeland in zijn derde seizoen en vertelt hoe een dag in het leven van een professionele voetballer er in de jeugdopleiding van N.E.C. uit ziet.

Jordy RUIZENDAAL

We treffen Ruizendaal in de periode dat hij nog dagelijks op en neer pendelt vanuit Nijmegen naar Spakenburg. Hoewel de Spakenburgse middenvelder in Nijmegen doordeweeks woont in Nijmegen, kiest hij er in de voorbereiding op het nieuwe seizoen voor nog even van de luxe van thuis te genieten. Dat betekent wel dat hij elke dag ruim anderhalf uur in de auto zit en hier en daar nog wel eens een file meepakt. “Met name om van de A30 de A1 op te komen is een lekkere opstopper.”

Hoe anders was het in maart 2018 toen hij op het vizier kwam van N.E.C. Nijmegen. De middenvelder stond op het punt om zijn contract te tekenen om het seizoen daarop in te stappen bij de A-selectie van

IJsselmeervogels toen hij zich op trainingsstage mocht bewijzen in Nijmegen. Waar hij nu een eigen auto en rijbewijs had, vergde dat toen een andere aanpak. “Op de betreffende donderdagmiddagen werd ik door mijn moeder gebracht om daaraan deel te nemen.” Die deelname was overigens met een iets andere verwachting. “Ik dacht dat het om meetraining bij het eerste elftal ging, maar het bleek dat er een compleet stageprogramma was opgetuigd. Er waren maar liefst 32 stagespelers die zich mochten bewijzen. Op dat moment had ik niet direct het idee dat het wat zou worden. Ik heb in het verleden bij de KNVB ook een aantal keer meegedaan met die regioteams, dus mijn verwachtingen waren niet gelijk groots.”

AFVALRACE

Hoewel de verwachtingen door het groot aantal stagespelers laag waren bij Ruizendaal, zette hij wel door. “Onder het mom van ‘we zien wel’ kwam ik steeds door naar de volgende ronde in de afvalrace. Het betekende dat ik als een soort stage een aantal donderdagmiddagen meetrainde met N.E.C.”

Die avonden trainde Ruizendaal echter ook al mee met de A-selectie van IJsselmeervogels en die had hij in dit stadion nog niet geïnformeerd. “Ik trainde toen al mee met de A-selectie van Willem Leushuis, maar die had snel genoeg door dat ik op de betreffende donderdagavonden niet alles kon geven. Al snel lekte uit dat ik stageliep en Willem

Leushuis had er geen enkele moeite mee om mij ten overstaan van de selectie voor het blok te zetten in de kleedkamer”, herinnert Ruizendaal, die er inmiddels wel om kan lachen.

UITGEKOZEN

“Na enkele dagen meetraineren kreeg ik te horen dat ik was uitgekozen en dat ik dus bij N.E.C. mocht komen spelen.” Vervolgens werd alles voor hem geregeld. Zo kon hij onder meer een huis in Nijmegen betrekken en werd een studie in Nijmegen georganiseerd. “Ik zat op het moment dat ik stageliep in Havo-5, maar door alle voetbalzaken schoof school wat naar de achtergrond. Hoewel ik in Nijmegen de optie kreeg om mijn Havo af te maken, heb ik de keuze gemaakt om de MBO4-opleiding Marketing & Communicatie te volgen. De opleiding volg ik bij het voetbalveld. Mijn keuze voor deze voor mij relatief eenvoudige opleiding was bewust, want op die manier kan ik de focus meer op voetbal houden”, schetst Ruizendaal zijn keuzes.

Na ruim twee jaar bij N.E.C. is de routine er al aardig ingeslepen bij de middenvelder. Jordy Ruizendaal is in de zomerperiode vooral in Spakenburg en zit tijdens het seizoen in een cadans van vijf werkdagen in Nijmegen en de twee weekenddagen thuis. “We hebben een mooi huis vanuit de club toegewezen gekregen. Een huis met vier slaapkamers en verder gedeelde faciliteiten. Ik zit er momenteel met twee teamgenoten: verdediger Cas Odenthal (19 jaar, speler van de A-selectie) en spits Dennis Haazer (17 jaar, speler van N.E.C. Onder 21).”

Ruizendaal schetst vervolgens maar al te graag hoe zijn reguliere weken bij NEC er uit zien. “Op maandag vertrek ik rond 8:00 uur met de auto vanuit Spakenburg naar Nijmegen. Daar doe ik meestal een uurtje over. Toen ik bij N.E.C. startte deed ik het traject met de trein, vanwege het ontbreken van mijn rijbewijs. Bij aankomst in Nijmegen doe ik meestal nog wat schoolwerk en om 10.00 uur ben ik dan meestal op de club om mij in de gym op te warmen. Vervolgens hebben we van 11.00 tot 13.00 training en hebben we daarna nog twee uurtjes school. Daarna ga ik naar huis, haal ik de boodschapjes voor de hele week en ga ik daarna even klein tukkie doen, of gaat de Playstation even aan. Vervolgens koken we eten met de jongens – in lijn met de door N.E.C. opgestelde voedingsrichtlijnen - en lig ik om 21.00 uur op bed en kijk ik soms nog

een beetje Netflix.”

Waar op maandag en woensdag slechts een training op het programma staat, is dat op dinsdag en donderdag anders. “Op dinsdagen en donderdagen hebben we twee trainingssessies. De eerste van 11.00 tot 13.00 uur en de tweede van 15.00 tot 16.30 uur. Daartussen eten we met elkaar op de club en de rest van de dag staat eigenlijk in het teken van onze opleiding. Dat opleidingsstuk geldt ook voor de woensdag, waar we dan ook weer één keer trainen. Bij de opleiding scheelt het dat een stuk of zes teamgenoten dezelfde opleiding doen. Dan kan je mooi samen optrekken. Het meeste werk is digitaal, dus ook Corona heeft in dat opzicht weinig veranderd aan onze studie.”

MOEDER'S SPAGHETTI

Op vrijdag zit de trainingsweek er bijna op en maakt hij zich op voor de wedstrijddag een dag later, die hij altijd start en eindigt in Spakenburg: "Dat vind ik wel lekker." Terug naar de vrijdag: Na de vrijdagtraining van 11.00 – 13.00 uur start Ruizendaal zijn terugreis naar Spakenburg om daar vervolgens een wekelijkse traditie te laten voltrekken: "Elke vrijdag maakt mijn moeder voor mij en mijn vrienden spaghetti." De oplettende amateurvoetbalvolger kent Ruizendaal's vrienden: Hero van Lopik en Jan van Diermen maken allebei deel uit van de A-selectie van S.V. Spakenburg.

Diezelfde Van Lopik had overigens een belangrijke rol in de toenmalige keuze van Ruizendaal voor N.E.C. "Ik ben op mijn vijfde begonnen met

voetballen bij IJsselmeervogels. Ik werd meegenomen door mijn opa Evert en speelde sindsdien altijd in de bovenste selectie-elftallen en werd ook zowat altijd kampioen. Toen N.E.C. in 2018 aanklopte was ik bang dat ik er spijt van zou krijgen als ik het niet zou doen, dus heb ik getekend. Je moet je voorstellen dat Hero van Lopik en ook Jasper Beekhuis er toen net een periode in de jeugdopleiding bij FC Utrecht op hadden zitten. Tegen al die mooie verhalen die zij vertelden keek ik

toen best een beetje op. Bovendien was ik op dat moment de afgelopen tien jaar eigenlijk de beste van de teams waar ik in zat. Ik wilde door deze overstap het beste uit mijzelf halen en eens kijken waar de grenzen van mijn kunnen liggen."

LIESBLESSURE

In het eerste halfjaar bij N.E.C startte hij vrijwel alle wedstrijden in de basiself van Onder 19. Met een keurige zesde plek in de voorronde

A-junioren kwalificeerde NEC Onder 19 zich voor de Eredivisie in de tweede seizoenshelft. In deze competitie kwam Ruizendaal in ruim de helft van de gevallen binnen de lijnen. “Ik zie mijzelf als een hardwerkende middenvelder die het team bij elkaar houdt en al snel werd bestempeld als leider binnen het team door de trainer.”

elke dag naar de club moest komen om aan mijn herstel te werken. Dat gaf best wel een knak.”

WEER VOLLEDIG FIT

Inmiddels is Ruizendaal, die de verrichtingen van IJsselmeervogels nog wekelijks volgt, echter weer volledig fit en staat hij klaar om

versterkten zich deze zomer met Marokkaans jeugdinternational Anouar El Azzouzi (Vitesse) en Ruizendaal treft met Syb van Ottele en Dirk Proper bovendien nog twee Nederlandse jeugdinternationals op het middenveld aan. “En dan moet je nog afwachten wie er mee moeten vanuit het eerste elftal. Want al train je de hele week goed, dan gaat

In het tweede seizoen gooide een liesblessure vervolgens roet in het eten. “In het tweede seizoen werd ik al snel aanvoerder, maar misten we op een haar na de kwalificatie voor de Eredivisie in het tweede halfjaar.” In de beslissende wedstrijd tegen Almere City, die Ruizendaal al miste vanwege zijn blessure, verspeelde zijn team een voorsprong en bleek het na het gelijke spel een punt tekort te komen voor kwalificatie. “Echt zonde.”, al heeft Ruizendaal van het tweede halfjaar Eerste Divisie maar weinig meegekregen. “Ik had een scheurtje in mijn lies opgelopen. De vier, vijf maanden revalidatie die volgden waren mentaal zwaar. Je moet je voorstellen dat ik ook toen

zijn seizoen bij N.E.C. Nijmegen Onder 21 te beginnen. “Ik zou in de voorbereiding ook al met het eerste elftal meetrainen, maar vanwege de belastbaarheid van mijn lies heeft de club besloten dat niet te doen. Daar was ik even een dagje ziek van, maar inmiddels ben ik daar wel overheen, hoor. Ze houden mijn fitheid sterk in de gaten en meten van alles. Elke training loop ik met een hartslagmeter om en wordt alles gemeten”, schetst Ruizendaal die inmiddels al zijn officiële debuut maakte bij de Nijmegenaren.

Bij N.E.C. Onder 21 staat hem opnieuw een zwaarder seizoen te wachten. De Goffertbewoners

die speler toch gewoon voor”, vult Ruizendaal nog aan. Toch is hij niet bang voor wat komen gaat. Sterker nog: de ambitie druipt er van af. “Ik ga gewoon weer mijn stinkende best doen. Ik kom altijd wel bovendien. Het scheelt bovendien dat mijn trainer (Mark Otten) mij al kent. Mijn doel is om dit seizoen veel te spelen met Onder 21, mee te gaan trainen met het eerste elftal en op langere termijn daar ook mijn officiële debuut voor te maken.” ●

Tekst: Stephan Nagel

Foto's: N.E.C. Broer v.d. Boom